

derjemte skulle det obefordrade presterskapets aflöning, utan någon lagbestämelse, blifva reglerad af sig sjelf samt under sådana fria förhållanden blifva uppgjord till ömsesidig belåtenhet. På grund af hvad jag sålunda anfört föreslår jag

upphäfvande af presterskapets indigenatsrätt och konsistoriernas missiveringsrätt.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles vördsamast.

Stockholm den 28 Januari 1867.

J. F. Fredricson.

N:o 183.

Af Herr Fredricson: Angående ändring af Kyrkolagens 24 Kap. 30 och 31 §§, angående sättet för orgelnisters och klockares tillsättande.

Uti Kyrkolagens 24 Kap. 30 § stadgas, att orgelnist skall väljas af kyrkoherden och församlingen, som honom lönar, alltsom de deröfver kunna förernas, och i påföljande 31 §, att klockaren skall i lika måtto af kyrkoherden och församlingen väljas. Denna valrätt har genom Kongl. Resolutionen af den 20 November 1786 blifvit närmare sålunda bestämd, att församlingen skall uti voteringen vid klockareval deltaga efter gårdetal och kyrkoherdens röst räknas lika med halfva församlingens; och är denna grund för rösternas beräkning genom Kongl. Resolutionen den 7 Juli 1832 utsträckt äfven till förenade orgelnist- och klockaretjenster. Att häri ligger en uppenbar orättvisa mot församlingen, behöfver icke bevisas. Församlingen måste sjelf löna klockaren och or-

gelnisten och sjelf draga nyttan eller skadan af hans verksamhet. Väl må det antagas, att han i fordna dagar mera ansågs såsom prestens betjent än församlingens tjänsteman, men med de fordringar, man i vår tid har på sökande till klockare- och orgelnisttjänster, låter icke väl förena sig begreppet om betjentsyssla, och med de anspråk på rättvisa, som enhvar numera söker göra gällande, synes det icke förenligt att ett sådant stadgande kvarstår, som åt en kyrkoherde, hvilken kanske till nästa år lemnar pastoratet, eller åt nådårs- eller vakanspredikant, till och med åt en alldeles tillfällig vice pastor lemnar rättighet, att, med en enda egendomsinnehafvares tillhjälp, påtruga församlingen en orgelnist och klockare, som den aldra största delen af församlingsmedlemmarne alldeles icke velat hafva eller blifva belåtna med. Mångfaldiga missbruk, många rättegångar och mycket missnöje har af dessa undantagslagar blifvit en följd, och då man väl i våra dagar torde kunna tillerkänna den Svenska allmogen så mycken omdömesförmåga, som erfordras för att utöfva sin rösträtt vid ett orgelnist- och klockareval och denna fråga dessutom icke är af privilegii natur, så vågar jag vördsammast föreslå följande förändring af första punkten i först omnämnda lagparagraf:

Orgelnisten väljes af kyrkoherden och församlingen i kyrkostämman, och ege pastor att dervid beräkna en hel röst för sitt embete utom rösträtten för pastorsbostället;

hvarjemte början af 31 § torde erhålla följande lydelse:

Klockaren skall i lika mätto och efter samma röstberäkningsgrund, som för orgelnists antagande stadgadt är, väljas af kyrkoherden och församlingen, samt de åberopade Kongl. Resolutionerna i dessa delar förklaras vara upphäfdade.

Om remiss till Höglofiga Lag-Utskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 28 Januari 1867.

J. F. Fredricson.
